Karta pracy

Zgodnie ze schematem

Uporządkuj fragmenty tekstu, nawet jeżeli go jeszcze nie czytałeś. Wykorzystaj własną pomysłowość oraz logiczne myślenie. Rozwiązując problem, wykorzystaj schemat porządkowania wydarzeń: **przedstawienie bohatera – wyjście z domu – przygoda – przemiana bohatera – powrót do domu**. Po wykonaniu zadania skonsultuj poprawność jego wykonania z nauczycielem.

1.	„Tak oto śnieg spada po ogniu, a nawet smoki nie unikną końca – rzekł Bilbo i odwrócił a plecami do kraju przygód. Krew Tuków znużyła się, krew Bagginsów z każdym dniem wzbierała silniej w jego żyłach. – Teraz marzę już tylko o moim wygodnym fotelu – powiedział Bilbo”.
2.	„Mój kochany Bilbo! – rzekł. – Co się z tobą stało? Nie poznaję dawnego hobbita”.
3.	„Teren zaczął się wznosić stopniowo, a hobbit miał wrażenie, że jednocześnie ogarnia ich coraz głębsza cisza. Ptaki pomilkły, sarny zniknęły, nawet królików nie było nigdzie widać. Po południu dotarli na próg Mrocznej Puszczy i popasali niemal w cieniu drzew rosnących na jej skraju. Pnie miały grube i sękate, konary pokrzywione, liście ciemne i długie. Bluszcz oplatał je i słał się wokół po ziemi”.
4.	„[…] świadomość, że zabił olbrzymiego pająka i że zrobił to zupełnie sam, w ciemnościach, bez pomocy czarodzieja, krasnoludów czy kogokolwiek w świecie – jakoś dodała panu Bagginsowi otuchy. Nowy duch w niego wstąpił, mimo pustki w brzuchu poczuł się mężniejszy, bardziej bojowy, gdy otarłszy o trawę ostrze miecza chował go znów do pochwy”.
5.	„Hobbici są – czy może byli – małymi ludźmi, mniejszymi od krasnoludów – różnią się też od nich tym, że nie noszą brody – lecz znacznie większymi od liliputów. Nie uprawiają wcale albo prawie wcale czarów, z wyjątkiem chyba zwykłej, powszedniej sztuki, która pozwala im znikać bezszelestnie i błyskawicznie, kiedy duzi, niemądrzy ludzie, jak ty i ja, zabłądzą w ich pobliże, hałasując niczym słonie, tak że na milę można ich usłyszeć”.